

การพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

Development of English Media Model for Monks and Novices

พระมหาสันตทัศน์ พงษ์สวัสดิ์¹ บุญมี พรรษา² ชื่นอารมณ จันทิมาชัยอมร³ วีระพงษ์ แพงคำฮัก⁴
พระมหาวิระเดช จะปา⁵ พระมหารุ่งเพชร ศรีอุทุมพร⁶ พระมหาศรณย์วัตร กิตติวิชโร⁷
พิธิพิบูลย์ กาญจนพิพิธ⁸ ทศนีย์ มงคลรัตน์⁹ พระวชิรวิชญ์ จิตวิโส¹⁰

PhramahaSanthat Phongsawat, Boonmee Pansa, Chuenaarom Chantimachaiamorn,
Weerapong Paengkamhag, Phramaha Viradej Japah, Phramaha Rungphet
Sriutumporn, Phramaha Saranwat Kittiwachiro, Phitphiboon Thongklaiang,
Tassanee Mongkolrat, PhraVachiravich Pattarakiatninan

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้เพื่อ 1. เพื่อศึกษารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยเป็นกระบวนการศึกษาวิจัยที่มุ่งการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร โดยตัวแทนพระสงฆ์ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญ จังหวัดเชียงใหม่ รวมประชากรกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 320 รูป/คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ศึกษาแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร จากความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรต่อกระบวนการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก, การพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร มีดังนี้ (1) เพิ่มจำนวนหนังสือภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวต้องให้มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนและให้ความหลากหลายที่เขียนโดยอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศ (2) หาเว็บไซต์เกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือการท่องเที่ยวมาแนะนำให้นักเรียน (3) ฝึกนักเรียนด้วยการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษและใช้ภาษาในชีวิตประจำวันโดยใช้วัตถุของตนเองเป็นสื่อในการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ

Received: 2022-02-25 Revised: 2022-06-12 Accepted: 2022-06-21

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Faculty of Education
Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Corresponding Author e-mail:
sairoong.bub@mcu.ac.th

ภายในวัด (4) ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ได้ผลมาก (5) ใช้สื่อ Multimedia และ Visual Media ให้มากที่สุดในการเรียนการสอน (6) ทำ E-Book สำหรับการสอนภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (7) ทำเว็บไซต์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (8) จัดตั้งชมรมภาษาอังกฤษขึ้นในสถานศึกษา (9) เน้นกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษให้มาก 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การอบรมตามคู่มือรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ผลสำรวจการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า พระภิกษุสามเณร ในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบหลังเข้าร่วมกิจกรรมการถวายเป็นอโณมัญชเร ในครั้งที่ 1 (ประเมินหลังการฝึกอบรม) ($\bar{x} = 16.44$ S.D. = 1.37) และครั้งที่ 2 (ประเมินห่างจากครั้งแรก 1 สัปดาห์) ($\bar{x} = 18.34$ S.D. = 1.02) สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการถวายเป็นอโณมัญชเร ($\bar{x} = 8.38$ S.D. = 1.38) ดังนั้น พระภิกษุสามเณรในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 3) ศึกษาความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร จากผลสำรวจความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ (Keywords): การพัฒนา; สื่อการเรียนการสอน; ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

The objectives of the study are 1) to study the English media model for monks and novices 2) to study the achievement of English media model for monks and novices 3) to study the satisfaction of using of English media model for monks and novices. This study is the Mixed Methods Research such as documentary research, quantitative research, qualitative research and action research using data collecting and analyzing by the monks living in 25 temples. The population in the study are 320 people. The research results are found that 1) To study the English media model for monks and novices and from the agreement of the monks and the novices on the process of developing of the English media model for monks and novices is found that it is in the average at 4.29 which is at the high level. Development of the English media model for monks and novices is (1) adding most numbers of English North cultural tourist books or English tourist books by written with both Thai and foreign authors enough to the learners (2) suggesting the website of English cultural tourist

for the learners (3) training the learners speaking English in daily life (4) training the learners to practice of speaking with the foreigners (5) using the multimedia and visual media in teaching and learning (6) making e-book for teaching and learning of English cultural tourist (7) making the website of English cultural tourist for the learners (8) organizing of English club in school (9) organizing the activities of English speaking training. 2) To study the achievement of English media model for monks and novices, training of English media model for monks and novices and the result of comparison of pre-test and post-test of using English media model for monks and novices is found that monks and novices in the General Education Section of PhraPariyattidhamma Schools having the result of testing after participating training in the first time (evaluation after training) ($\bar{X}$ = 16.44 S.D. = 1.37) and the second time (evaluation after the first time one week) ($\bar{X}$ = 18.34 S.D. = 1.02) is higher than before participating the training ($\bar{X}$ = 8.38 S.D. = 1.38). So monks and novices in the General Education Section of PhraPariyattidhamma Schools having the testing before using the English instruction media and after using the English instruction media for monks and novices is different statistically significant at the 0.05 level. 3) To study the satisfaction of using of English media model for monks and novices is in the average at 4.44 which is at the high level.

Keyword: Development; English media for learning; English Communication

บทนำ (Introduction)

ในการเรียนการสอนโดยทั่วไปจะมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมาก คือ ภาษาพูด และภาษาเขียน ต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ในปัจจุบันจะพบว่า มีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิด เพราะถือว่าสื่อการเรียนการสอน คือ มือที่สามของครู ช่วยให้ครูสอนได้สนุก และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น บทบาทของสื่อการเรียนการสอนในบทเรียน ก็คือ เป็นตัวกลาง ตัวช่วย ในการให้ข้อมูลความรู้หรือสิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียน แต่การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผลนั้น ต้องตรงกับจุดประสงค์เนื้อหา และกิจกรรมของบทเรียน อีกทั้งยังต้องใช้อย่างประหยัด และคุ้มค่าอีกด้วย สื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณลักษณะต้องใช้อย่างประหยัด และคุ้มค่าอีกด้วย สื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณลักษณะเฉพาะในตัวของมันเอง ดังนั้น ผู้ที่รับผิดชอบซึ่งรวมทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องของการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม สื่อบางประเภทมีราคาแพง อาจหาวิธีการสร้าง และดัดแปลงทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นสื่อเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอน รวมทั้งต้องเรียนรู้การเก็บรักษาสื่อต่าง ๆ เป็นอย่างดีด้วย ผู้บริหารก็

เช่นเดียวกัน จะต้องมีความรู้เรื่องสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน รวมทั้งจัดหา สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในเรื่องสื่อการเรียนการสอน โดยจะเน้นในเรื่องหาสาระที่จำเป็น สำหรับผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับเรื่องสื่อการเรียนการสอน โดยจะเน้นในเรื่องความหมาย ประเภทของสื่อ ประโยชน์ของสื่อการเรียน การสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การผลิตสื่อการเรียนการสอน การเก็บรักษา การบริหารสื่อ การเรียนการสอน บทบาทผู้บริหารโรงเรียนกับสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ได้ บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร สื่อเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ ความคิด เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน (อำภา บุญช่วย, 2540)

ในทางการศึกษาได้มีผู้เรียกสื่อตัวกลางแตกต่างกันออกไปตามยุคตามสมัย ตามความคิดเห็นและตามความเหมาะสมของแต่ละกรณี เช่น อุปกรณ์การสอน โสตทัศนอุปกรณ์ โสตทัศนอุปกรณ์ สื่อการสอน และสื่อการเรียน ในปัจจุบันมักนิยมใช้คำว่า สื่อการเรียนการสอน แต่ละคำดังกล่าวมานี้ล้วนหมายถึงตัวกลางทั้งสิ้น แต่มีความหมายลึกซึ้งแตกต่างกัน กล่าวคือ สื่อการสอนเน้นที่ตัวผู้สอน ส่วนสื่อการเรียนเน้นที่ตัวผู้เรียน แต่เนื่องจากการเรียนการสอนเป็น กระบวนการที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน จึงน่าจะเรียกตัวกลางที่ใช้ในการเรียนการสอนว่า สื่อการเรียนการสอน (อนุศักดิ์ สมิตสันต์, 2540)

สื่อการเรียนการสอน แต่เดิมนั้นใช้คำว่า อุปกรณ์การสอน (Teaching Aids) เน้นถึงสิ่งที่นำมาใช้ช่วยประกอบในการสอน แต่ต่อมาพิจารณาเห็นว่า สิ่งที้นำมาใช้ช่วยในการสอนนั้น ส่วนใหญ่ต้องใช้ประสาทตา และประสาทหูเพื่อการรับรู้ จึงหันมาใช้คำว่า โสตทัศนอุปกรณ์หรือ โสตทัศนอุปกรณ์ (Audio-Visual Aids) ต่อมาเมื่อมีการพิจารณารูปแบบของการเรียนการสอนว่า เข้า ลักษณะของกระบวนการสื่อความหมาย (Communication Process) มีองค์ประกอบครบ ได้แก่ ครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ส่ง เนื้อหาวิชาตามหลักสูตร คือ สาร อุปกรณ์การเรียนการสอนและวิธีการ คือ สื่อผู้เรียน คือ ผู้รับ ซึ่งสื่อที่ว่านี้ก็คือตัวกลางนั่นเอง (ดวงเดือน แสงชัย, 2533)

ด้วยเหตุและผลดังกล่าวข้างต้น จึงได้มีการนำคำว่า สื่อ (Medias) มาใช้แทนคำว่า อุปกรณ์ และเนื่องจากเน้นที่ตัวผู้สอนเป็นสำคัญ จึงเรียกว่า สื่อการสอน (Teaching Medias) จนถึงในยุคปัจจุบัน การจัดการศึกษาได้หันมามุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น คำที่ใช้เรียกกันว่า สื่อการเรียน (Learning Medias) จึงเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม นักการศึกษาส่วนมากยังคงใช้คำว่า สื่อการสอน และ สื่อการเรียน ถ้าหากจะพิจารณาให้ละเอียดและเข้าใจง่าย ก็ต้องพิจารณาคำเรียกโดยยึดถือเอาตัว ผู้ใช้เป็นหลัก เช่น สิ่งทีครูผู้สอนนำมาช่วยสอน เรียกว่า สื่อการสอน ได้แก่ แผนภูมิ รูปภาพ แผนภาพ (วีรยุทธ พงษ์ศิริ, 2560)

การเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีผู้สอน ผู้เรียนอาจได้พบเห็น ได้ยิน หรือกระทำ กิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่า สื่อการเรียน แต่เมื่อใดก็ตามที่มีการสอน จะต้องมีการเรียนเกิดขึ้น ถ้าสื่อการสอนและสื่อการเรียนสอดคล้องสัมพันธ์กัน การเรียนการสอนก็จะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายตามที่หลักสูตรต้องการ เช่น ครูใช้ แผนภูมิอธิบายการสอน เรื่อง อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของนก ประกอบคำอธิบาย และในขณะเดียวกัน

ครูผู้สอนได้พิมพ์ภาพลายลักษณ์คล้ายนกในแผนภูมิ แจกจ่ายให้ผู้เรียนคนละแผ่น ผู้เรียนฟังคำอธิบายจากครูผู้สอน และจดบันทึกคำบรรยายส่วนต่าง ๆ ลงในภาพนก กระบวนการเรียนการสอนในสภาพเช่นนี้ จะช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างราบรื่น สะดวก รวดเร็ว และ เข้าใจง่าย เราเรียกแผนภูมินี้ว่า สื่อการสอน และเรียกภาพนกในกระดาษของผู้เรียนว่า สื่อการเรียน และเนื่องจากสิ่งที่ครูผู้สอนนั้น ผู้เรียนก็ได้ใช้ประกอบในการเรียนรู้ไปด้วย ดังนั้น สิ่งที่ครูผู้สอนนำมาใช้ในกระบวนการสอน จึงน่าจะมีเหตุผลเพียงพอที่จะเรียกว่า สื่อการเรียนการสอนได้

สื่อการเรียนการสอน จึงหมายถึง สิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ใช้เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น

1. ทำให้สิ่งที่เข้าใจยาก ให้เข้าใจง่ายขึ้น
2. เป็นการสร้างแรงจูงใจ และเร้าความสนใจ
3. ช่วยเสริมสร้างความคิด และการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียน
4. สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลา ระยะทาง และขนาดได้ เช่น
 - 4.1 ทำให้สิ่งที่เคลื่อนไหวเร็ว ดูช้าลง เพื่อศึกษาได้
 - 4.2 ทำให้สิ่งที่เคลื่อนไหวช้า ดูเร็วขึ้น เพื่อศึกษากระบวนการเปลี่ยนแปลง
 - 4.3 สามารถนำสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตมาศึกษาได้
 - 4.4 สามารถย่อสิ่งใหญ่ให้เล็กลง เพื่อให้สะดวกแก่การศึกษา
 - 4.5 ขยายสิ่งเล็กให้ใหญ่ขึ้น
 - 4.6 ทำสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมขึ้น
 - 4.7 สามารถนำสิ่งที่อยู่ไกลมาศึกษาได้ (อนุศักดิ์ สมิตสันต์, 2540)

สื่อการเรียนรู้ จึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญของโลกและมีความสำคัญกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เนื่องจากทักษะความเป็นนานาชาติ ทักษะทางภาษาแม่และภาษาโลก จะเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือต่าง ๆ ระหว่างประเทศสมาชิกในภูมิภาคอาเซียนประกอบด้วย 3 โครงการความร่วมมือหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียน (Political and Security Community) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio - cultural Community) ตามลำดับ สื่อจะทำให้เด็กได้มีโอกาสก้าวไปสู่ความเจริญงอกงาม ทางอารมณ์ สังคมและสติปัญญา การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านและรู้จักคุณค่าของหนังสือ เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่พึงกระทำ เพราะถือเป็นวิธีพัฒนาอนาคตของเด็กอย่างดีที่สุด สื่อนับเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดเหตุการณ์ ประสบการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น รวมทั้งสาระความรู้ในสรรพวิชาจากผู้แต่งหรือผู้รวบรวม เรียบเรียงไปสู่ผู้อ่านได้ สื่อจึงเป็นเสมือนหนึ่งชุมทรัพย์ทางปัญญา คลังแห่งปัญญาและความบันเทิงขนาดมหึมาสำหรับมวลมนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นผู้อ่านที่เห็นได้ตามปกติ ด้วยเหตุผลเช่นนี้ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะ

การเขียน ซึ่งในแต่ละทักษะมีความแตกต่างกันออกไปและทุกทักษะจะครอบคลุมทุกด้านของการสื่อสาร ดังนั้นการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทำให้ได้รับรู้ข่าวสาร ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์และช่วยให้เกิดความ เพลิดเพลินต่าง ๆ การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ นักเรียนจำนวนไม่น้อยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษา แต่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ทำให้ขาดความเชื่อมั่น ท้อแท้ และส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานหรือการเรียนรู้ระดับสูง (สุรศักดิ์ ศิลาวรรณา, 2550)

การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรในปัจจุบันนี้จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะพระภิกษุสามเณรนับได้ว่าเป็นทูตทางวัฒนธรรมและศาสนา ถ้าพระภิกษุสามเณรสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ก็จะทำให้การเผยแผ่พระธรรมหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสู่ชาวโลกได้กว้างขึ้น นอกจากนั้นยังได้สื่อสารหรือเผยแผ่วัฒนธรรมไทยออกไปได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องทางพระพุทธศาสนา บางคนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้แต่ไม่เข้าใจหรือไม่มีองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนาหรือทางวัฒนธรรมก็นับได้ว่าเป็นด้อยของประเทศไทย หรือพระบางรูปเณรบางรูปเข้าใจมีความเชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนาหรือวัฒนธรรมแต่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ก็ทำให้ศาสนาพุทธหรือวัฒนธรรมไทยไม่สามารถออกไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อพระภิกษุสามเณรในยุคปัจจุบันนี้ ปัจจุบันสื่อการเรียนรู้ มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งในแต่ละทักษะมีความแตกต่างกันออกไปและทุกทักษะจะครอบคลุมทุกด้านของการสื่อสาร ดังนั้นการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทำให้ได้รับรู้ข่าวสาร ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์และช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินต่าง ๆ ผู้วิจัย จึงเห็นสมควรที่จะทำการวิจัยการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร โดยบูรณาการกับเนื้อหาสาระความรู้ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนขึ้นมาใหม่ (สุจณณา พานิชกุล, 2549)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือพระภิกษุสามเณรที่ศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับพระภิกษุสามเณร โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ที่จะสามารถให้ข้อมูล รวมประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น จำนวน 320 รูป/คน

รูปแบบการวิจัย การวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยเป็นกระบวนการศึกษาวิจัยที่มุ่งการพัฒนาคู่มือสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

ผลการวิจัย (Research Results)

1. **ศึกษารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร** การสำรวจความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 รูป จากพื้นที่ 10 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียน แผนกสามัญศึกษาที่มีพระภิกษุสามเณรมาศึกษา ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อกระบวนการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสามเณร จำนวน 216 รูป คิดเป็นร้อยละ 86.4 และเป็นพระภิกษุ จำนวน 34 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีอายุ 18 - 19 ปี จำนวน 57 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.8 อายุ 14 - 15 ปี จำนวน 56 รูป คิดเป็นร้อยละ 22.4 อายุ 16 - 17 ปี จำนวน 53 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.2 อายุ 11 - 13 ปี จำนวน 50 รูป คิดเป็นร้อยละ 20.0 และอายุ 20 ปี ขึ้นไป เป็น จำนวน 34 รูป คิดเป็นร้อยละ 13.6 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ตามลำดับ พูดภาษาอังกฤษได้ ไม่คล่องแคล่ว จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 และพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 ตามลำดับ

ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรต่อกระบวนการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ วิทยากรมีทักษะในการใช้รูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรและการพูดชัดเจน ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมาคือ สื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.40$) และ วิทยากรจัดสื่อได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาในรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร และมีการปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมฝึกอบรมรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ($\bar{X} = 4.34$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.29 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาและคณาจารย์เอนกการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จำนวน 10 รูป/คน เพื่อทราบนโยบายและแนวปฏิบัติของการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร และการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มร่วมกับอาจารย์ผู้สอนและนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษ โดยเป็นหัวหน้ากลุ่มภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่ทำการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จำนวน 10 รูป/คน เพื่อทราบแนวการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

นโยบายการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

1. เพิ่มจำนวนหนังสือภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวต้องให้มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนและให้ความหลากหลายที่เขียนโดยอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศ
2. หาเว็บไซต์เกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือการท่องเที่ยวมาแนะนำให้นักเรียน
3. ฝึกนักเรียนด้วยการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษและใช้ภาษาในชีวิตประจำวันโดยใช้วัตถุของตนเองเป็นสื่อในการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ภายในวัด
4. ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ได้ผลมาก
5. ใช้สื่อ Multimedia และ Visual Media ให้มากที่สุดในการเรียนการสอน
6. ทำ E-Book สำหรับการสอนภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
7. ทำเว็บไซต์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
8. จัดตั้งชมรมภาษาอังกฤษขึ้นในสถานศึกษา
9. เน้นกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษให้มาก

กระบวนการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบสื่อ เช่น วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลทักษะ วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลสื่อการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลวัสดุและการผลิตและการวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตสื่อการเรียนรู้
2. สื่อที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนต้องเป็นสื่อที่ประกอบด้วยภาพและเสียงที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เหมาะสมกับวัยระดับมัธยมศึกษา
3. สื่อมีเนื้อหาสนุกสนานเมื่อนำมาประกอบกับการเรียนการสอนแล้วทำให้ผู้เรียนนั้นไม่เบื่อ เช่น สื่อเกี่ยวกับวัด เกี่ยวกับศาสนา เกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ ของศาสนาพุทธ ประเพณีวัฒนธรรมต่าง ๆ ของท้องถิ่น
4. มีประโยคภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีความชัดเจนของภาษา

การให้ความรู้การพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1. แหล่งวัสดุที่มีอยู่แล้วภายในโรงเรียน เช่น วัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ เป็นต้น
2. แหล่งวัสดุที่ได้จากการจัดระบบของโรงเรียนเอง คือ ครูในโรงเรียนช่วยกันในการผลิตสื่อ
3. แหล่งวัสดุที่มีอยู่ในวัดอารามต่าง ๆ หรือท้องถิ่นนั้น ๆ
4. แหล่งวัสดุที่จะหาได้จากนอกชุมชน หรือท้องถิ่นอื่น ๆ เล่น แผนภาพต่าง ๆ แบบฝึกหัด หนังสืออ่านเพิ่มเติม เว็บไซต์เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีอยู่มากมายใน Internet
5. เมื่อรวบรวมได้แล้วก็จัดให้มีการฝึกอบรมครูในการผลิตสื่อในการเรียนการสอนให้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในการใช้สื่อ

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการส่งเสริมการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปัญหาและอุปสรรค

1. ปัญหาด้านบุคลากร คือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อ ขาดประสบการณ์และความรู้ความชำนาญในการใช้สื่อนวัตกรรมทางการศึกษา รวมถึงการไม่ส่งเสริมให้เกิดการใช้งานอย่างต่อเนื่อง
2. ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์และงบประมาณ คือ ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ ในการจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการผลิตสื่อหรือนำสื่อมาประยุกต์ใช้กับการสอนต่าง ๆ
3. ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม คือ การที่สิ่งแวดล้อมเป็นอุปสรรคหรือไม่เหมาะต่อการใช้อ้างอิงบางประเภท หรือสื่ออนวัตกรรมการบางชนิด ไม่เหมาะกับการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนในห้องเรียนที่มีจำนวนมาก
4. ปัญหาด้านการเรียนการสอน คือ ความแตกต่างของผู้เรียนส่งผลทำให้การใช้สื่อมีผลลัพธ์ที่หลากหลาย มีทั้งสนใจและไม่สนใจ และสื่อหรือนวัตกรรมบางชนิดใช้เวลาในการใช้มากเกินไป ไม่เหมาะสมกับการจัดเวลาเรียน
5. ปัญหาด้านการวัดและประเมิน คือ การขาดการวัดและประเมินผลการใช้สื่อ ทำให้ไม่สามารถหาได้ว่าสื่อหรือนวัตกรรมใด มีผลต่อผู้เรียนอย่างไร

แนวทางการส่งเสริมการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอน

1. สื่อหรือนวัตกรรมที่จะนำมาใช้นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เห็นได้ชัดในการเป็นสื่อที่ช่วยเหลือในการจัดการเรียนการสอน มากกว่ารูปแบบการสอนแบบเดิม ๆ เช่น การใช้สื่อวีดิทัศน์นำเสนอเรื่องของการเติบโตของสัตว์ ซึ่งเป็นสื่อที่ดีกว่าการสอนตามหนังสือแบบเดิม เป็นต้น
2. สื่อหรือนวัตกรรมนั้น ต้องมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียน ยกตัวอย่างเช่น การยกตัวอย่างการเล่นของรถไฟในการคำนวณความเร็ว แต่ใช้กับผู้เรียนในพื้นที่ที่ไม่มีรถไฟวิ่งผ่าน ซึ่งลักษณะนี้ นับว่าเป็นการเลือกใช้สื่อที่ไม่เหมาะสม
3. ควรเลือกใช้สื่อหรือนวัตกรรมที่มีงานวิจัยหรือกรณีศึกษารองรับ ในเรื่องของการนำมาใช้ได้ ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน คือ เมื่อใช้ในโรงเรียนหนึ่งแล้ว ไปใช้กับอีกโรงเรียนหนึ่ง ก็ส่งผลให้ผู้เรียนทั้งโรงเรียนแรกและโรงเรียนที่สอง มีความเข้าใจในเนื้อหาใกล้เคียงกัน

4. สื่อและนวัตกรรมนั้น ควรมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียน เช่น การหยิบยกข่าว หนังสือที่กำลังเป็นที่สนใจของผู้เรียนเพื่ออธิบายถึงสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ เป็นต้น

5. ควรคำนึงถึงงบประมาณของแต่ละโรงเรียนในการเลือกซื้อหรือผลิตสื่อและนวัตกรรมพยายามเลือกสรรสื่อโดยคำนึงถึงคุณค่าเป็นหลัก ไม่ควรให้สิ้นเปลืองมากเกินไป ควรเลือกสื่อที่สามารถนำมาใช้ได้หลากหลาย มากกว่าสื่อที่ใช้ได้เพียงครั้งเดียว

6. ในการใช้สื่อและนวัตกรรมต่าง ๆ ผู้ใช้จำเป็นต้องศึกษาคู่มือการใช้หรือออกแบบวิธีการใช้ให้เหมาะสมก่อนนำมาใช้ เพื่อให้สามารถใช้สื่อได้มีประสิทธิภาพและไม่ให้เกิดความเสียหายกับตัวสื่อ

7. ปัจจุบันควรเน้นการใช้สื่อเทคโนโลยีให้มากขึ้น โดยสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีมาทดแทนสื่อสิ้นเปลืองต่าง ๆ เช่น ใช้การฉายภาพจากอินเทอร์เน็ต แทนการปริ้นรูปภาพลงบนกระดาน หรือการให้ผู้เรียนส่งงานทางอีเมลแทนการส่งรูปเล่มรายงาน เป็นต้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยการผสมผสานกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น จะช่วยให้การเรียนการสอนเกิดความสนุกสนาน สื่อการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญและเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาศักยภาพของตนเอง สื่อการเรียนรู้แบ่งออกเป็น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ จะมีความหลากหลาย ผู้สอนจะต้องมีหลักการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน

2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร
กระบวนการพัฒนาชุดความรู้ มาตรการ และกระบวนการการพัฒนาคู่มือรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของการพัฒนาคู่มือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัย เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาคู่มือเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของพระภิกษุสามเณร

2. สร้างคู่มือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร และนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเห็นชอบ

3. นำรูปแบบคู่มือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร (ฉบับร่าง) เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของแนวคิด ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการเรียนการสอนทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4. นำคู่มือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ไปทดลองใช้อบรมกับพระภิกษุสามเณรซึ่งเป็นตัวแทนพระสงฆ์จำนวน 25 วัด ครั้งที่ 1

5. นำคู่มือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร มาปรับปรุงแก้ไข การเรียนรู้ในสิ่งที่ยังไม่สมบูรณ์หรือยังเข้าใจคลาดเคลื่อนและนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงสร้างคู่มือ สื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

6. นำคู่มือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร ไปทดลองใช้อบรม กับพระภิกษุสามเณรซึ่งเป็นตัวแทนพระสงฆ์จำนวน 25 วัด ครั้งที่ 2

7. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ของคู่มือจัดทำสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับ พระภิกษุสามเณรเป็นฉบับจริง

8. ประกาศรับสมัครพระภิกษุสามเณรเข้ารับการอบรมคู่มือสื่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร จำนวน 50 รูป จากนั้นอบรมถวายความรู้พระภิกษุสามเณร ซึ่งเป็นตัวแทนพระสงฆ์จำนวน 10 โรงเรียน โดยใช้คู่มือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับ พระภิกษุสามเณร

9. การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกระบวนการพัฒนาคู่มือสื่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร 10 พื้นที่ โดยความร่วมมือกับผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งเป็น การพัฒนามาตรการและการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร

10. การเสริมสร้างเครือข่ายการพัฒนาทักษะสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ สำหรับพระภิกษุสามเณร โดยเป็นความร่วมมือของผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนก สามัญศึกษาและมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

11. วิเคราะห์องค์ความรู้ กระบวนการ และผลลัพธ์ของการกระบวนการพัฒนาชุดความรู้ และกระบวนการสร้างการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุ สามเณร

การอบรมคู่มือรูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร จาก กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 รูป จาก 10 โรงเรียน ผลสำรวจการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนการใช้สื่อ การเรียนการสอนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า พระภิกษุสามเณร ในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษามีผลการทดสอบหลังเข้าร่วมกิจกรรม การถวายการอบรม ในครั้งที่ 1 (ประเมินหลังการฝึกอบรม) ($\bar{X} = 16.44$ S.D. = 1.37) และครั้งที่ 2 (ประเมินห่างจากครั้งแรก 1 สัปดาห์) ($\bar{X} = 18.34$ S.D. = 1.02) สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม ถวายการอบรม ($\bar{X} = 8.38$ S.D. = 1.38) พระภิกษุสามเณรในโรงเรียนปริยัติธรรมแผนกสามัญ ศึกษา มีผลการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพราะจะ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหา บทเรียนที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอด ในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ช่วยกระตุ้นและสร้าง ความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน การใช้สื่อการเรียน การสอนจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชานั้น ช่วยให้

ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดี ในระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและกับผู้สอนด้วย

3. ศึกษาความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การสำรวจความคิดเห็นของพระภิกษุสามเณรเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 รูป จากพื้นที่ 10 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนแผนกสามัญศึกษาที่มีพระภิกษุสามเณรมาศึกษา ผลสำรวจความพึงพอใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่า ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมาคือเนื้อหาในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับสภาพลักษณะการนำไปใช้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับเนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.54$) และ โครงสร้างทางภาษาสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง มีค่าเฉลี่ยกับกับ ท่านสามารถสนทนาสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.50$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ความพึงพอใจของพระภิกษุสามเณรโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง สื่อการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และต้องการเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากขึ้น เช่น การอ่าน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จินตนาการ เจตคติ การแก้ปัญหา และความซาบซึ้งทางศิลปะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดเป็นอย่างเดียวกัน ทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วย และสื่อการสอนเร้าให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และช่วยให้กระทำกิจกรรมด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนเป็นผู้ผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อจะได้ผลิตสื่อได้ตรงตามความต้องการและตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร

1.2 ผู้สอนควรมีการติดตามเทคนิคและวิธีการผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อที่จะได้ปรับใช้ได้อย่างทันสมัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาภาพรวมของความเหมาะสม และความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ในทุกวิชา เพื่อผลักดันให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2.2 ควรมีการขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างให้กว้างและครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- วีรยุทธ พงษ์ศิริ. (2560). รูปแบบการเผยแผ่พระพุทธศาสนากับชาวต่างชาติของพระสงฆ์ ในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวารสารพุทธศาสตร์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
8(2), 34-43.
- สันติ เล็กสุขุม. (2538). ศิลปะภาคเหนือ: ทธิฤณชัย-ล้านนา. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- สุจินณา พานิชกุล. (2549). บทบาทของพระสงฆ์ต่อการท่องเที่ยว: กรณีศึกษากิจการกรมการสนทนา
ระหว่างพระสงฆ์กับนักท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรศักดิ์ ศิลาวรรณา. (2550). การท่องเที่ยวและการเผยแผ่พระพุทธศาสนา บทบาทของวัดในเขต
กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาวัดบวรนิเวศวิหารและวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม. สาร
นิพนธ์วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อนุศักดิ์ สมิตสันต์. (2540). การบริหารวิชาการ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการบริการการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำภา บุญช่วย. (2540). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.